

Catellio

I. Catellio.

152.

Neque non variis suspicari, Catellio amplissime, de nimis quam longis
isto silentio, quo me praeter morem et amorem ambiguum tenes.
Quas Martio ad te dedi, Satiram habuerunt comitem, ceteris ni-
mirum nostris assuendam. Ab eo tempore quid illud est, quod
literam a te non viderim. Obsecro nunc, et serio rogo, ut si
amplius per publicas commodas non licet, saltem certiorum
facias, equid bona fide tradita fuerunt illa, quas cum res
ponso hactenus dignatus non fueris, non diffitebor insupi-
ciantem nobis offensam incidisse, a qua certe alienissimum usque
animum habuisse me testor ~~hunc~~ omnem humanitatem
atque fidem. Vale et me ama. Ravennae 8. Maij Londini 1622.

C. Hugenius.

I. Catellio.

153.

Catellio.

Quid si autem Antverpiensis ille sculptor non desinat morarum
unquam, quid censes de Tempore nostri ac Satyra statuendum,
Amplissime Catellio? nempe ut lucem nisi exoleta non videant,
absit sane, et nisi quid secus te moveat, vel unius Matris
gratia (quae partus hosce cum muliebri tum materno affectu
id est his avido expectat) unum aut alterum exemplum
Hagam dimittatur. Vides anni tempestatem, et quam illa
praeter ceteras hiis luscibus apta; itaque si commodum est
quaseo ac saltem domus nostra longiori mora detineatur.
Solet expectatio mirificas opiniones de rebus diu negatis
inserere. Idem ne hic accidat, tua, si placet, cura erit, qui
potissimum nostri quam illud damno et ac pudori nostro co-
surum sit. Vale vir Clarissimo, et statim ubi in Hollandiam
redierimus (quod intra mensem non ausim polliceri) catonem
nostrum fac Typographi expectent, quandoquidem ita eorum
habitu viderim, benigni rerum nostrarum aestimatores.
Londini. 28. Julij 1622.

C. Hugenius.

Al. Resid. S. S. S. S.

M. S. S. S. S. S. S. S. S.

154.

Ho ricevuto con quel rispetto che si deve a' favore di V. S. M.
la lettera che le ha piaciuto mandarmi per occasione del
S. Angelo Trino, tanto rallegrandomi d'una banda della confidenza
ch'ella